

Kohtuasi C-674/23

Eelotsusetaotluse kokkuvõte vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 98 lõikele 1

Saabumise kuupäev:

13. november 2023

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Ustavno sodišče Republike Slovenije (konstitutsioonikohus, Sloveenia)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

26. oktoober 2023

Taotlejad:

AEON NEPREMIČNINE, d.o.o.

AGENCIA d.o.o.

AGENCIJA KATJA d.o.o.

jt

STAN nepremičnine d.o.o.

Državni svet Republike Slovenije

Vastustaja:

Državni zbor Republike Slovenije

Põhikohtuasja ese

Eraisikute avaldus ja Državni sveti [Parlamendi ülemkoda] taotlus põhiseaduslikkuse järelevalve menetluse algatamiseks kinnisvara vahendamise seaduse (Zakon o nepremičninskem posredovanju) (edaspidi „ZNPosr“) suhtes, mis piirab kinnisasjade ostu, müügi või rendi vahendustegevuse eest lubatavat maksimaalset tasu; Euroopa Liidu põhiõiguste harta; era- ja perekonnaelu austamine, ettevõtlusvabadus, tarbijakaitse; direktiiv 2006/123, miinimum- ja/või maksimumtariifid, mida teenuseosutaja peab järgima.

Eelotsusetaotluse ese ja õiguslik alus

Liidu õiguse tõlgendamine, ELTL artikkel 267

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 7, 16 ja 38 koostoimes Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/123/EÜ teenuste kohta siseturul artikliga 15 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus niisugune Euroopa Liidu liikmesriigi õigusnorm, mille kohaselt ei või kinnisvara vahendamise eest lubatav maksimaalne tasu olla sama kinnisasja korral rohkem kui 4% lepingujärgsest hinnast, juhul kui tegemist on vahendamisega eramu, korteri või elamuüksuse ostu või müügi korral ja ostja on füüsiline isik?

2. Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 7, 16 ja 38 koostoimes Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/123/EÜ teenuste kohta siseturul artikliga 15 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus niisugune Euroopa Liidu liikmesriigi õigusnorm, mille kohaselt ei või vahendamise eest rendilepingu puhul lubatav maksimaalne tasu olla sama kinnisasja korral rohkem kui 4% summast, mis saadakse igakuise renditasu summa korrutamisel nende kuude arvuga, milleks kinnisasi rendile antakse, ning igal juhul ei või see ületada summat, mis võrdub ühe kuu renditasu summaga, juhul kui tegemist on vahendamisega eramu, korteri või elamuüksuse ostu või müügi korral ja rentnik on füüsiline isik?

Viidatud liidu õiguse sätted

Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“), artiklid 7, 16 ja 38

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiiv 2006/123/EÜ teenuste kohta siseturul (edaspidi „teenuste direktiiv“), artikkel 15

Viidatud riigisiseseid sätted

Sloveenia Vabariigi põhiseadus (edaspidi „põhiseadus“)

Artiklis 74 on muu hulgas sätestatud ettevõtlusvabadus. Põhiseaduse artiklis 78 on sätestatud, et riik loob võimalused selleks, et kodanikud saaksid endale sobiva eluaseme.

Seadus kinnisvara vahendamise kohta [Zakon o nepremičninskem posredovanju] (ZNPosr)

ZNPosr-i artiklis 5 „Vahendamise eest lubatav maksimaalne tasu“ on sätestatud:

„1) Ostu või müügi puhul ei või vahendamise eest kokku lepitav maksimaalne tasu olla sama kinnisasja korral rohkem kui 4% lepingujärgsest hinnast; see piirang ei kehti aga juhul, kui kinnisasja lepingujärgne hind on vähem kui 10 000 eurot.

2) Rendilepingu puhul ei või vahendamise eest kokku lepitav maksimaalne tasu olla sama kinnisasja korral rohkem kui 4% lepingujärgsest hinnast; viidatud tasu ei või aga olla suurem kui ühe kuu renditasu ega väiksem kui 150 eurot. Eelmises lauses nimetatud lepingujärgne hind vastab summale, mis saadakse igakuise renditasu summa korrutamisel nende kuude arvuga, milleks kinnisasi rendile antakse.

3) Kinnisvaraettevõtja võib vahendamise eest tasu küsida ainult volitajalt kinnisvaraga kauplemist käsitleva vahenduslepingu alusel.

4) Vahendusleping, mis on vastuolus käesoleva artikli lõigetega 1, 2 ja 3, on tühine.

5) Müügi-, rendi- või ostu- või muu lepingu iga teatud kinnisasjaga seotud säte, mis on vastuolus käesoleva artikli lõigetega 1, 2 ja 3, on tühine.

[...]“.

Asjaolude ja põhikohtuasja lühiülevaade

- 1 Ustavno sodišče [konstitutsioonikohus, Sloveenia] esitati kaks eraisikute avaldust ja Državni sveti (Parlamendi ülemkoda) taotlus põhiseaduslikkuse järelevalve menetluse algatamiseks ZNPosri suhtes, mis sätestab käesoleva eelotsusetaotluse jaoks asjakohases osas maksimaalse lubatud tasu vahendamise eest kinnisasja ostu, müügi või rendi korral. Poole avalduse alusel algatatud menetluses annab Ustavno sodišče eespool viidatud seadusele abstraktse hinnangu.

Põhikohtuasja poolte peamised argumendid

- 2 Avaldused põhiseaduslikkuse järelevalve menetluse algatamiseks esitasid teatud äriühingud (või kinnisvaraettevõtjad) ja ka füüsilisest isikust ettevõtjad, kelle äritegevus hõlmab kinnisvara vahendusteenuste pakkumist (edaspidi „taotlejad“). Taotlejad väidavad, et ZNPosr on vastuolus põhiseadusega, inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsioonile lisatud protokoll nr 1 artikliga 1, harta artikliga 16 ja teenuste direktiiviga. Nad väidavad, et seadusandja ei ole tõendanud üldsuse huvi olemasolu, millel on tegelik sisuline seos nende põhiseadusest tulenevate õiguste rikkumisega. Avaldajad väidavad ja tõendavad, et kinnisvara vahendamise turg on väga arenenud, kuna kõnealuse majandustegevusega tegelevaid registreeritud kinnisvaraettevõtjaid on rohkem kui 990, võttes samuti arvesse, et registrisse on kantud rohkem kui 2100 kinnisvara

vahendajat ning et ei ole õigusnorme, mis takistavad turule sisenemist. Samas rõhutavad viidatud pooled, et kinnisvara vahendamise teenused nende kasutajatele ja kinnisasjadega seotud läbirääkimised ei ole kohustuslikud. Nende arvates ei ole seadusandja viidanud ühelegi põhjusele, mis õigustaks otsust määrata kindlaks vahendamise eest lubatav suurim tasu, millel ei ole kinnisvara vahendamistegevusega tegelikku sisulist seost. Taotlejate väitel kujutab seadusandja kehtestatud tarbijakaitse endast üldist eesmärki ja seda arvestades ei ilmne väga tihedat selget seost selle eesmärgi ja taotlejate tegevuse vahel.

- 3 Sama moodi ei saa teistsugust järeldust põhjendada seadusandja viitega põhiseaduse artiklile 78 (sobiv elamispind) ja viitega riiklike elamispindade puudumisele kõrgete rendihindadega turul. Taotlejad väidavad, et ZNPosri vaidlustatud artikli 5 toimetel ei suurene riiklike elamispindade arv ega vähene üüripindade hind turul. Konkreetselt ei ilmne seaduse ettevalmistustöödest selgelt, milline on selle toime aluseks olev põhjendus või selle sätte panus haavatavate kategooriate (noored ja eakad) elamispindade küsimuse lahendamisele elamispindade suurema kättesaadavuse ja pikemaks ajavahemikuks üüritavate ruumide suunas, mis on eesmärgid, mida kõnealuse seadusega püütakse saavutada. Taotlejate arvates ei kujuta pelk asjaolu, et kinnisvara vahendusteenuste tasu on võimalik kulu, mis kantakse ühe korra ning mis on seotud kinnisasju puudutavate läbirääkimistega, endast viidatud erilisi seoseid tegevusega, millega nad tegelevad.
- 4 Taotlejate väitel ei täida ZNPosri vaidlustatud artikkel 5 proportsionaalsuse nõuet. Nad väidavad, et õiguskorras on juba ette nähtud muude meetmete võtmine põhiseaduse artikliga 78 riigile pandud kohustuste rakendamiseks ja need meetmed toimivad kogu üürilepingu kestel ja on suunatud konkreetselt haavatavatele kategooriatele. Nad viitavad sellega seoses võimalusele saada elamispind hinnaga, mis ei ole turuhind, ja toetustele elamispindade üüri turuhinna maksmiseks. Nad rõhutavad, et vahendustasu on kulu, mis ei ole korduv, mis tasutakse kinnisasja üürimisel ja mida rakendatakse ainult juhul, kui (mittekohustuslike) kinnisvara vahendusteenuste osutamist tegelikult palutakse. Vaidlustatud õigusnorm on samal ajal vastuolus harta artikliga 16 ning eelkõige majandustegevusega tegelemise õigusega ja õigusega sõlmida lepinguid. Kinnisasjade rendile andmise valdkonnas vahendamisele kehtestatud piirmäär on oluliselt madalam kui kulud, mis tekivad vahendamisel seoses kinnisasjade rendilevõtmise ja -andmisega. Samuti tuginevad taotlejad sõnaselgelt vastuolule teenuste direktiiviga. Sisuliselt samad väited esitab ka koda, kes esitas põhiseaduslikkuse järelevalve menetluse algatamise taotluse.
- 5 Taotlejad väidavad, et vaidlustatud õigusnorm läheb rendilepingutega seotud osas vastuollu eluasemepoliitikaga taotletavate eesmärkidega, mis on suunatud korterite pikemateks ajavahemikeks üürimise toetamisega. Lubatava maksimaalse tasu arvutamist arvestades väidavad nad, et volitajatele on kasulikum kinnisasja lühemaks ajavahemikuks rendileandmine, kuna sel juhul on lubatav maksimaalne tasu vahendamise eest madalam. Samas annab asjaolu, et lubatav maksimaalne tasu vahendamise eest on madal, stiimuli isikutele, kes pakuvad kinnisasjade

rendilepinguid rentnike sagedase vahetumisega. Vaidlustatud seadusandlik meede ei ole ka vajalik teenuste direktiivi artikli 15 lõikes 3 sätestatud tähenduses, ja selles osas viitavad taotlejad näitena vähem piiravatest meetmetest rendileantavate riiklike elamispindade arvu suurendamisele, turuhinnaga rendi maksmiseks toetuste andmisele ja meetmetele maksunduse valdkonnas, linnaplaneerimises ning muud liiki reguleerivatele meetmetele (riiklike) elamispindade ehitamise edendamiseks.

- 6 Üks taotleja väidab, et tulenevalt tasude piiramisest rendilepingute sõlmimisel peab ta oma kulude tõttu töötama kahjumiga, mis tähendab, et tal tuleb oma tegevus lõpetada. See taotleja rõhutab, et tasu on praktikas ainus hüvitis tema töö eest.
- 7 Državni zbor [Sloveenia Vabariigi parlament] ei vastanud avaldusele ja põhiseaduslikkuse järelevalve menetluse algatamise taotlusele. Ustavno sodišče (konstitutsioonikohus, Sloveenia) on õigus avaldus läbi vaadata ka vastaspoole vastuseta.

Eelotsusetaotluse põhjenduste lühiülevaade

- 8 Käesoleva kohtuasja ese on seaduse põhiseaduslikkuse järelevalve menetlus, mis algatati kahe läbivaatamistaotluse alusel, ja menetlus, mis algatati Državni sveti (Parlamendi ülemkoda) taotluse põhjal. Järelikult ei ole tegemist menetlusega, mis koosneb eraldi menetlustest, mille algatamiseks taotlejad on üldkohtutesse pöördunud.
- 9 Põhiseaduslikkuse kontrolli taotlejad ja põhiseaduslikkuse kontrolli taotluse esitanud organ tuginevad ka vaidlustatud õigusnormi kokkusobimatusel liidu õigusega. Kõnealuste isikute viidet liidu õigusele ei või eelotsusetaotluse esitanud kohtu arvates liigitada üldiseks, samuti ei saa eitada selle olulisust ja asjassepuutuvust põhiseaduslikkuse järelevalve menetluse seisukohast. Ustavno sodišče (konstitutsioonikohus, Sloveenia) arvates on liidu õiguse tõlgendamine vajalik, et ta saaks oma otsuse teha. Eelotsusetaotluse esitanud kohus leiab, et vaidlustatud õigusnormi hindamiseks on otsustav Euroopa põhiõiguste harta artiklite 7, 16 ja 38 tõlgendus, loetuna koostoimes teenuste direktiivi artikliga 15.
- 10 Juhul kui käesolevas kohtuasjas tekiks kahtlus piiriülese asjaolu olemasolus, märgib Ustavno sodišče (konstitutsioonikohus, Sloveenia), et käesolevas kohtuasjas käsitletakse ZNPosri põhiseaduslikkuse järelevalve menetlust ja järelikult ei ole tegemist üksikjuhtumi hindamisega. Selles menetluses hindab Ustavno sodišče seaduse kooskõla Sloveenia põhiseadusega, võttes arvesse kõiki isikuid, kellele neid sätteid kohaldatakse. Seaduse põhiseaduslikkuse järelevalve menetluses ei ole võimalik välistada, et vaidlustatud õigusnormid võivad olla kohaldatavad ka teiste liikmesriikide kodanikele ja juriidilistele isikutele, kelle seadusjärgne elu- või asukoht on teistes liikmesriikides. Ka seepärast ei ole Ustavno sodišče arvates võimalik toetada arvamust, mille kohaselt leiavad kõik vaidluse asjaolud aset ühes liikmesriigis. Sellest tulenevalt on käesolevas

kohtuasjas vaja arvesse võtta ka teenuste direktiivi, millega rakendatakse ELTL artiklites 49 ja 56 sätestatud põhivabadusi ja mis võtab kodifitseeritud kujul üle Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika, milles eraldiseisvad riigisisised nõuded on tunnistatud vastuolus olevateks põhivabadustega, millele ettevõtjad võivad tugineda. Mis puudutab käesoleva asja esemeks oleva seaduse hindamist, siis paluvad kinnisvara vahendusteenuseid kindlasti (vähemalt potentsiaalselt) ka liidu teiste liikmesriikide isikud.

- 11 Ustavno sodišče (konstitutsioonikohus, Sloveenia) leiab, et käesolevas kohtuasjas tõusetub küsimus keerulisest vastastikusest põimumisest harta erinevate aspektide ja teenuste direktiivist tulenevate piirangute vahel (seoses asutamisevabadusega). Taotlejate seisukohast tuleb igal juhul arvesse võtta majandusalgatuse vabadust, mis hõlmab majandustegevusega tegelemise õigust, õigust lepinguid sõlmida ja konkurentsivabadust. Euroopa Kohtu praktikast tuleneb, et majandusalgatuse vabadus (lepingute sõlmimise vabaduse raames) sisaldab ka teenuse hinna kehtestamise õigust. Tarbijakaitse võib aga olla majandusalgatuse vabaduse piiramise põhjendatud alus.
- 12 Ustavno sodišče (konstitutsioonikohus, Sloveenia) on seisukohal, et õigusliku raamistiku määramise eesmärk sellises tundlikus sektoris, nagu see, mida käesoleval juhul käsitletakse, peab olema eelkõige ühtlustamine ja õige tasakaal hartas sätestatud õiguste ja aluspõhimõtete vahel. Ustavno sodišče arusaama kohaselt ei anna majandusalgatuse vabaduse sisu õigust piiramatule kasumile õiguse omaniku majandustegevuse igast seisukohast. Teisalt on panusel üldisesse läbipaistvusse ja tarbijakaitse seoses elamispinna (majandusliku) kättesaadavusega kui eksistentsiaalse põhiõigusega, sest sellel on hindamatu väärtus kaitstavatele üksikisikutele ja selle põhisisu ei saa käsitleda majandusanalüüsis. Ustavno sodišče hindab oma praktikas põhimõtteliselt (ka majanduslike ja sotsiaalsete) õiguste piiranguid, võttes arvesse üksikute inimõiguste olulisust ja tehes seda muude põhiseaduslike väärtuste (üldsuse huvide) raames, pidades silmas, et majanduslik perspektiiv võib olla maksimaalselt hinnangu üks lähtepunkt, mis ei ole iseenesest määrav. Ka sotsiaalne õiglus on väärtus, mis kuulub üldsuse huvidesse.
- 13 Ustavno sodišče (konstitutsioonikohus, Sloveenia) esitab eelkõige ja seadusandja vastuse puududes küsimuse, kas sobivuse hindamist võib osas, milles seda tuleb arvesse võtta hartas sätestatud õiguste väärtuse üldisi eeldusi arvestades, otsustavalt mõjutada asjaolu, et seadusandja kehtestab vertikaalselt seotud turul (kinnisvara vahendamise turg) tasule piiranguid, ega sekku hindade reguleerimise kaudu otseselt kinnisvaraturgu. Sellega seoses võib kinnisvaraettevõtja ZNPosri artikli 5 lõike 3 kohaselt vahendamise eest tasu küsida ainult volitajalt kinnisvaraga kauplemist käsitleva vahenduslepingu alusel. Seega õiguslikust seisukohast ei ole lubatud majandusliku koormise, mis vastab tasu summale, otsene ülekandmine ostjale või rentnikule, juhul kui nad ei ole samal ajal ka kinnisvara vahendusteenuse volitajad. Sellest erinev kokkulepe on eespool viidatud artikli järgmise, lõike 4 kohaselt tühine. Ustavno sodišče leiab, et arvestades elamispinna kättesaadavuse tingimuste halvenemist ja pingete tõusu

kinnisvaraturul, kus turujõud on pakkumuse suunas tasakaalust väljas, on siiski mõistlik eeldada, et tasu summa (mis võib seadusandliku sekkumise puududes olla ka kõrgem) kantakse sisuliselt üle isikutele, kes elamispinda taotlevad. See kehtib otse kõikide lepingute korral, mis sõlmitakse kinnisvaravahendajate abiga. Ülejäänud lepingute puhul võib toime olla ainult kaudne, tulenevalt mõjust kinnisasjade hindadele. Sellest tulenevalt ei ole kinnisvara vahendustasu suurus selle inimese käitumise tagajärg, kes soovib elamispinda osta või rentida, kui ta ei ole kinnisvara vahendusbüroo volitaja. Sellisel juhul ei ole kinnisvara vahendamise kulu eesotsas ka kõnealuse isiku huvides ja ta ei saa ka mõjutada tasu summat. Seadusandja selgituste puududes võib Ustavno sodišče eeldada, et on olemas panus taotletavate eesmärkide saavutamisse, kuid ta ei saa (seadusandja analüüsi puududes) järeldada, et tegemist on olulise panusega. Sellest tulenevalt küsib Ustavno sodišče, kas selles tähenduses olulist toimet tuleb mõista eelkõige harta kohaselt kaitstud õiguse olulisuse seisukohast, mitte üksnes seadusandjale suunatud nõudena, et ta tõendaks meetme toimet (majandusliku) analüüsi kaudu ja väljendaks seda kvantitatiivselt. Arvestades olulisust, mis on seadusandja taotletavatel eesmärkidel, mis on põimunud harta enda eesmärkidega, milles seisneb käesolevas kohtuasjas Ustavno sodišče arvates hindamise raskuskese, esitab Ustavno sodišče küsimuse, kas sobivuse tingimus on käesoleval juhul täidetud vaatamata eespool kirjeldatud kahtlustele. Samas võib vastuvõetud õigusnorm Ustavno sodišče hinnangul soodustada paremat ülevaadet hindadest tervikuna, kuna see aitab ka tarbijate seisukohast muuta etteaimatavateks tasude suuruse ja ka sellist liiki toime võimalikku ulatust ostuhinna või üüri summale.

- 14 Ka juhul, kui liikmesriik viitab teenuste direktiivi artiklis 15 sätestatud nõude põhjendamise alusena mõnele üldsuse huvile, peab ta tõendama, et tema õigusnorm on nõuetekohane ja vajalik sellega taotletava seadusliku eesmärgi saavutamiseks, ent see tõendamiskoormis ei või viia selleni, et kõnealuselt liikmesriigilt nõutakse, et ta esitaks otsese tõendi selle kohta, et viidatud eesmärki ei saa samas olukorras saavutada ühegi muu võimaliku meetmega. Kuna seadusandja selgitused puuduvad, ei saa Ustavno sodišče (konstitutsioonikohus, Sloveenia) üle võtta järeldust, et tasude summa piiramine panustab peamiselt elamispindade (majanduslikku) kättesaadavusse. Arvestades seda, kui olulised on seadusandja taotletavad eesmärgid, mis sisalduvad ka hartas ja on Ustavno sodišče arvates käesoleval juhul hindamise keskmes, esitab Ustavno sodišče küsimuse, kas käesoleval juhul tuleb õigusnormi vajaduse nõuet vaatamata eespool kirjeldatud kahtlustele pidada täidetuks osas, milles see mõjutab hinnangut harta alusel. Tegelikult võib meetmete kogumi ja nende tõhususe küsimus eluasemepoliitika valdkonnas olla väga keeruline. Seda teades tuleb Ustavno sodišče arvates võtta arvesse ka teatud faktilisi piiranguid, mis ei võimalda riigipoolset ulatuslikku piiratud sekkumist elamispindade pakkumise valdkonnas. Ei ole võimalik kindlalt järeldada, et seadusandjale on kättesaadav võimalus võtta erinev (ka ajutine) sama väärtusega meede, mis mõjutab hartaga kaitstud olukordi väiksemal määral. Ustavno sodišče arvates võivad ka eespool kirjeldatud asjaolud soodustada põhjendust, mille kohaselt tuleb riigisisese seadusandja pädevust käesoleval juhul käsitada laias tähenduses, nii et seetõttu tuleb olemasolevaks pidada ka vaidlustatud õigusnormi vajadust.

- 15 Taotlejad väidavad seoses tasu piiramisega üürilepingute puhul, et selles osas muudavad õigusnormid nende tegevusega tegelemise võimatuks, vähemalt seoses lühiajaliste üürilepingutega, mis võimaldavad üksnes madalaid tasusid. Ustavno sodišče (konstitutsioonikohus, Sloveenia) ei saa (seadusandja vastuse puududes) välistada, et (mõned) taotlejad on (osaliselt) lõpetanud või lõpetavad kinnisvara vahendusteenuste osutamise seoses üürilepingute sõlmimisega. Regulatsiooni puudumisel ei saa ta ka võtta seisukohta tasu turuhinna kohta ja/või kulude aspektist üksikute taotlejate majandusliku tõhususe või ebatõhususe kohta. Selles olukorras esitab Ustavno sodišče hartas sätestatud väärtuste eeldusi arvestades küsimuse, kas põhjendatud kartus, et kinnisvaraettevõtjad (või mõned neist) on lõpetanud või lõpetavad (osaliselt) vahendustegevusega tegelemise kinnisasjade füüsilistele isikutele üürimisel, tähendab iseenesest, et vaidlustatud meede ei ole selles osas kitsas tähenduses proportsionaalne. Ustavno sodišče küsib, kas kooskõlas hartas väljendatud väärtuste eeldustega tuleb sellisel juhul leida, et lepinguvabadus on kahanenud sedavõrd, et kõnealune piirang mõjutab majandusalgatuse vabaduse õiguse olemust.
- 16 Kuna Euroopa Kohus ei ole veel teinud otsust õigusnormi hindamise kohta, lähtudes eeldusest, et tuleb leida õige tasakaal harta erinevate seisukohtade ja selles kontekstis suhte vahel, mis teenuste direktiivi seisukohast on kaitstaval asutamisvabadusel (või teenuste osutamise vabadusel) konkreetsetes elamispiindade (majandusliku) kättesaadavuse kui eksistentsiaalse põhiõiguse kaitse aspektist, otsustas Ustavno sodišče (konstitutsioonikohus, Sloveenia) esitada Euroopa Kohtule eelotsuse tegemiseks kaks küsimust. Ustavno sodišče on selles olukorras teadlik, et ta peab eelotsusetaotluse esitanud kohtuna kontrollima, kas viidatud nõuded on täidetud. Ta leiab, et esitatud küsimused nõuavad liidu õiguse ühetaolist tõlgendamist, mille pädevus on Euroopa Kohtul.